

šega pridelovanja vseh vrst, ker bi ga pridelki nemškega cesarstva vtopili, — in drugič prva stopinja do pogina državne samostalnosti Avstrije. Mi nočemo, da bi Avstrija živela od milosti katere koli sosednje države. Naš poslanec ne sme glasovati, kakor je dr. Foregger storil, za to, da bi bila Avstrija ponižana med države druge vrste. Veseli nas, da lahko opomnimo, da je z nami gledé carinske zveze z Nemčijo in državne samostalnosti Avstrije deželni glavar štajerski, grof Wurmbbrand, tudi nasprotnik dr. Foreggerja.

Prepričani smo, da nobeden uradnik, nobeden vojak, sploh nobeden pravi avstrijski domoljub ne more in ne sme svojega glasu dati dr. Foreggerju, ampak da „Avstrija je v našem taboru“, in mi v pravo avstrijskem.

Grof Wurmbbrand, naš soboritelj za državno in narodno-gospodarsko samostalnost Avstrije, ki sicer tudi ravnopravnost pripoznava, je bil od Graške trgovinske zbornice enoglasno za kandidata pri državnozbornski volitvi sprejet. Z njim se tudi strinjajo udje Graške trgovinske zbornice v našem volilnem okrožji, gg. Karol Traun v Celji, Gustav del Cott v Brežicah in Sutter v Konjicah. Ti gospodje so za grofa Wurmbbrand; ne morejo toraj glasovati za njegovega nasprotnika na narodno-gospodarskem polji, dr. Foreggerja, kateri bi svojo carinsko zvezo naše izdelke in pridelke ob ceno spravil. Trgovci in obrtniki toraj ne morejo glasovati za dr. Foreggerja, ako so prijatelji svojega kruha, ampak morajo z nami glasovati.

Pošteno domače delo mora se braniti! Roko-dalcem in obrtnikom našim mora se zagotoviti za-služek. Tako se bode tudi proč obračalo od prekucijskih mislij.

Priporočamo za poslanca moža, ki je sam cesarski uradnik, ki je častno vedno poviševal avstrijsko črno-rumeno zastavo, gledé narodnih preprirov pa vedno skušal pomirjevati razsrjene nasprotnike. Naš kandidat za mesti Celje in Brežice, za trge Žalec, Vransko, Mozirje, Ljubno, Gornji Grad, Vojnik, Šoštanj, Vitanje, Šmarje, Rogatec, Laško, Sevnica in Kozje je cesarski svetovalec gospod

Jožef Jerman,

bivši c. kr. okrajni komisar v Brežicah.

Pišite vsi njegovo ime 5. junija na volilne liste! —

Živio naš cesar, živila Avstrija!

Volitev v Mariboru.

Kar bi človek rad videl, da bi se izgodilo, to je hitro k redu verjeti. Ne vemo pa, kaj bi se sicer naši nemškutarski — ne kmetje, teh nemškutarskih je prav malo — pa kaj bi naši postrežčki, ki so Mariborskim, Slovenjebistriškim, Marenberskim, Šent-Lovrenškim itd. v hlapčevskih službah, rajši videli, kakor če bi tem mogli postreči s tem, da bi njih višjemu, Hammer-Amboss-u, pri-

pomogli do stola v novi hiši državnega zbora, do nemške zmage, kakor je bil — prehitro sam rekel. Storilo se je za to na njih strani — več, ko je bilo častno. Takega rogoviljenja, kakor smo ga letos doživeli, še menim, da svet, kar stoji, ni bil videl. Celo nedolžna beseda svitlega cesarja — izgovorili so jo bili baje na Ogerskem v času hudih prekucij zoper jude — služila je našim nasprotnikom za orožje zoper nas, zoper slavno c. kr. vlado, katero mi podpiramo, dokler ostane zvesta besedi svitlega cesarja: „Napravile mir med mojimi narodi!“ To je tedaj namera, ki jo po volji svitlega cesarja ima sedanje ministerstvo. — Mir čemo imeti mi, mir čejo imeti svitli cesar, ta pa ni mogoč, dokler ne uživamo vsi tistih pravic, katere nam gredo. Te naj nam pridobodo naši poslanci in zato moremo si le tiste voliti, o katerih vemo, da nam stoje zanje. Vse drugo, izlasti, kar se govori ob času volitev, je ničevno, velikokrat je gola sleparija. Gorje, kdor ji verjame!

Toda naši možje, ti v Mariborskih skupinah, njih lepa večina, se niso naselili nikomur na limanice. Lep dokaz nam je prav sedanja volitev.

Vreme ni bilo prijetno, pa kar jih je imelo dalje v Maribor, iz Slov. Bistrice, iz Slov. gorice, s Pohorja itd. — le ti so prišli vse eno že skorej vsi v pondeljek v Maribor, naj bi izpolnili dolžnost, ki so jo jim sovaščani naložili, ko so jih izbrali si za volilne možje. Bilo je teh vrlih mož blizo 80. Imeli pa so veselje, da je vis. g. baron Goedel, njih prihodnji poslanec, sam prišel med nje, z njim pa tudi odličniši tukajšnji Slovenci: gg. dr. Radač, dr. Dominkuš, udje „Slov. društva“ itd. Veselje je bilo gledati, kako da so ti možje slušali na besede barona Goedelna, ki jim je pravil, kaj je on in so njegovi tovariši za Slovence in v obče za kmečko ljudstvo storili v državnem zboru. In ni konca ne kraja bilo odobravanja, ko je g. dr. Radač razložil, kaj da bo še trebalo jim v isti namen vse storiti. Isto so več manj vsi govorili, ki so za tem še prišli na vrsto, povdarjali in razšli so gg. volilci vsi z veselo nadejo zmage za jutranjo volitev pa tudi za boljo prihodnost kmečkega ljudstva.

V jutro, dne 2. junija, bili so vsi naši volilci v pravem času — tudi ti, ki so še le v jutro prišli, na zbirališču, ki jim ga je „Slov. gosp.“ v svoji zadnji številki naznanil. Nikogar ni manjkalo. To je za nje prelepo znamenje.

Naših ni bilo treba iskati, kakor se je to godilo pri naših nasprotnikih. Tako je prav. Kdor je Slovenec, je mož, ni šviga — švaga. Take pre-pustimo radi svojim nasprotnikom. Volilci pa naj gledajo, da prihodnji krat ne bodo taci poslali volit.

Nekaj pred 10. uro so naši šli v veselem upanju zmage na volišče — v gostilno dvorano g. Goetza. Kako so tje nasprotniki hodili, naj le molčimo, pokriti so hoteli svoje obupanje s truščem.

Kdor bi še ne bil prej verjel, da je zmaga tudi v teh krajih naša, lahko se je prepričal tega, ko se je volila volitvena komisija; bilo je 107 glasov

zoper 82. V to so naši volili: č. g. M. Lendovška, župnika v Makolah, g. Fr. Fluher-ja, župana pri sv. Petru, g. Iv. Gerta, župana v Framu in g. Fr. Mlakar-ja, posestnika v Hošnjici. C. kr. okr. glavar pa je volil našega g. Antona Jerovška, posestnika iz Nove vesi, nasprotnika J. Millemotha, posestnika iz St. Lorenca pa g. Wresner-ja iz Svičine. Predsednik volilni komisiji bil je č. g. M. Lendovšek vse skozi izvrstno. Volitev je šla gladko, drugače pa tudi ni bilo mogoče, saj se je vse že vedelo naprej. Glasov je dobil tu v Mariboru g. baron Goedel 107, g. dr. Schmiederer pa 83. Iz Konjice je prišel kmalu brzjav, da je tam za g. Goedelna 46, nasproti pa samo 6 glasov, delj časa pa je izostal brzjav iz Slov. Gradca, nazadnje pa je ob 1 $\frac{1}{4}$ vendar-le prišel, češ, da je tudi tamkaj za g. Goedelna zmaga za 42 glas proti 24. Lahko si človek misli, koliko je pri tem glasu bilo veselje za Slovence, za vse, ki so k tej veličastni zmagi kakor že koli kaj pripomogli. Kako pa so nasprotniki pri tem gledali, kako se bolj vlekli, kakor pa odhajali, kaj potlej vse počenjali — o tem molčimo. — Slovenci pa so tu zopet enkrat pokazali — očitno, pred vsem svetom —, da smo in čemo biti svoji gospodarji na svojih tleh, — da nočemo več biti peti tujcev za podlago. Bog bodi za naprej z nami!

(?)

Gospodarske stvari.

Zelena klaja in paša.

Glavna stvar pri zeleni klaji je, da previden kmetovalec vedno za to skrbi, da ima o vsakem času zadosti zelene, poleg tega pa zmerom tudi suhe klaje, posebno slame. Kajti suha klaja je ravno tako potrebna, kakor zelena. Slama je namreč zaloge in zavarovanje za krmljenje v hlevu, vrh tega pa tudi poravna razmera redivnih snovi v zeleni klaji in je tudi iz zdravilstvenih ozirov potrebna.

Prestop k zeleni klaji se mora polagoma napraviti, tako, da blizu 14 dni preteče, predno se do same zelene klaje popolnoma prestopi. Zelena klaja pa se s slamo pomešana zreže ali pa se s suho klajo na dan začenja in konča.

Zelene klaje se ne sme naenkrat več, nego je je za jeden dan potrebno, naseči. Prav je, če se na dan po dvakrat po njo gre. Zjutraj morda jedno uro po solnčnem vzhodu, zvečer pa predno začne rosa padati. Zeleno klajo o poludne seči, ko je od solnčnih žarkov skoz in skoz pregreta, ni posebno priporočbe vredno.

Nakošena klaja se mora vedno na hladnem prostoru hranjevati, kamor solnčni žarki ne morejo priti. Tudi se ne sme na velike kupe nanositi, da se ne vgreje in ne ovene. Vgreta in vela zelena klaja se mora pred pokladanjem raztrositi, z mrzlo vodo poškopiti, da se zopet očvrsti.

Klaja, ki je preveč od dežja premočena, se mora s slamo pomešana pokladati. Tedaj se mora

slama med zelenje pomešati, kar se potem ali zreže in položi, ali pa tudi cela živini poklada.

Obroki pokladanja se morajo na tanko držati in dobro je vsakokratni delež na večkrat porazdeljen položiti.

Ni posebno varno brž po vžitku zelene klaje živino napajati. Boljše je to nekoliko časa prej ali pozneje storiti. Pri prežvekovalni živini naj se z napajanjem počaka, da začne prežvekovati.

S prav posebno previdnostjo si mora z vso mlado sočno zeleno klajo postopati, posebno z rdečo deteljo. Da se obroki pokladanja strogo vzdržijo, da živina tako hlastno ne jemlje v se klaje, razdelitev v manjše dele in pa previdno napajanje je še posebne važnosti. Tudi slame ne sme manjkati, če se hoče zabraniti, da se katero živinče ne napihne.

Pri vsej zeleni klaji, ki ni brez vsega madeža, je posebne previdnosti potreba. Naj se je manj polaga in še to s posebno pozornostjo!

(Konec prihodnjic.)

Sejmovi. 7. junija: Loka; 8. junija: sv. Martin pri Slov. Gradcu, sv. Miklavž na polji, Strass, Zeleni travnik; 9. junija: sv. Marjeta na Dravskem polji, Pilštanj, Trbovlje; 11. jun.: sv. Primon, Jurkloster; 13. junija: Blanca, sv. Andraž, Loče, sv. Janž na Dravskem polji, Brežice, Rogatec, Žavec in Žigriški vrh.

Dopisi.

Iz Ljutomera. Po svojem poslu sem te dneve vlekel skoz Ljutomer, pustil sem svojim kluksam nekoliko počitka, pa tudi sam sem si hotel nekoliko odohniti. Popraševal sem svoje znanee za eno in drugo reč, kakor se navadno na potu godi. Se vè, da nisem pozabil pozvedovati za narodno življenje. Povedalo se mi je na mojo žalost, da med narodno stranko zloge ni; in da nemškutarji zobljejo neodločne Slovence in zapirajo v svoj gladovni koš. Reklo pa se tudi je, da stebra ni, na katerega bi se slabotni naslanjali, čreda je brez voditelja. Bili so tukaj nekaj boljši časi. Tukaj je za daljšo okolico začelo izhajati solnce narodnega življenja, ki je budilo in izdramilo — mislim na čase g. dr. Klemenčiča in na neprestrašene njegove sodelavce, zdaj pa neki začnejo pokrivati oblaki mlačnosti narodno polje.

Pri volitvah za državni zbor, pokazalo se je koliko in kaj kdo velja. Ako ptice po glasu spoznamo, bolj gotovo spoznamo ljudi po njihovem glasovanju, bodi si za kaki boder zastop. Na kmetih se je volilo v Ljutomerskem okraju dobro, konsevativno; o tem nihče ni dvomil.

Kako pa bo za trge od naših tržanov? Slovenci v trgu še vedno dremate, mislite li celo zaspati? Se vas nič ne prime, ako pomislite, kako so se lansko leto pri volitvi g. Ausserer-ja nemškutarji obnašali? Ne samo, da so darežljivo v žepe